

שַׁבַּת הַחֹדֶשׁ

חיזוק ונצחיות איך להתחדש בעבודת השם

הִיְתָה שִׁכְחָה לֹא הִיָּה אֶפְשָׁר לַעֲשׂוֹת שׁוּם דְּבָר בְּעִבּוּדַת ה' כִּי לֹא הָיוּ מִפְּסִיקִים לַחֲשֹׁב עַל הָעֵבֶר, עַל כֹּל הַבְּעִיּוֹת וְהַכְּשָׁלוֹנוֹת שֶׁעָבְרוּ, וְזֶה הָיָה גֹרֵם שֶׁהָאָדָם לֹא יִרְצֶה לְנִסּוֹת שׁוּב לְהִיּוֹת יְהוּדֵי כָּשָׁר, אֲבָל עֲכָשׁוּ, עַל יְדֵי הַשִּׁכְחָה, אֶפְשָׁר לְהִתְחַדֵּשׁ וּלְהִתְחִיל מִחֻדָּשׁ.

אֵל תִּסְתַּכַּל לְאַחֹר, כְּשֶׁמִּסְתַּכְּלִים לְאַחֹר נִלְחָצִים, תִּסְתַּכַּל עַל הַיּוֹם, תִּחְשׁוּב 'מָה אֲנִי יְכוּל לַעֲשׂוֹת הַיּוֹם כְּדֵי לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לַהֲשֵׁם יִתְבָּרַךְ? כִּי בְּזֶה טְמוּנָה הַהֲצִלָּחָה שֶׁל הָאָדָם. רַבְּנֵנוּ אָמְרָ (לְקוּטֵי מוֹהֵר"ן חֶלֶק א, סִימָן רַע"ב), עַל הַפְּסוּק (תְּהִלִּים צ"ה, ז): "הַיּוֹם אִם בְּקִלּוֹ תִשְׁמָעוּ, "זֶה כָּלֵל גְּדוֹל בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם, שֶׁלֹּא יֵשִׁים לְנֶגֶד עֵינָיו כִּי אִם אוֹתוֹ הַיּוֹם", כְּשֶׁאָדָם רוֹצֶה לְהִתְחִיל לַעֲשׂוֹת מִשְׁהוּ - הֵן בְּרוּחָנִיּוֹת וְהֵן בְּגִשְׁמִיּוֹת - הוּא צָרִיךְ לְזָכוֹר אֶת הַכָּלֵל: לְהִסְתַּכַּל רַק עַל הַיּוֹם; כִּי כְּשֶׁרוֹצִים לְהִתְחִיל לַעֲבֹד אֶת הַשֵּׁם נִדְמָה לְאָדָם שֶׁהוּא לוֹקַח עַל עַצְמוֹ עוֹל קָשָׁה, אֲבָל כְּשֶׁחוֹשְׁבִים רַק עַל הַיּוֹם - זֶה בְּכָלֵל לֹא קָשָׁה; בְּזֶה מְפָרֵשׁ רַבְּנֵנוּ: "הַיּוֹם אִם בְּקוֹלוֹ תִשְׁמָעוּ, 'הַיּוֹם' דִּיקָא, וְהָבֵן, עֵינֵי שָׁם.

תחיל מחדש

הַעֲקָר צְרִיכִים לְהִתְחַדֵּשׁ כָּל הַזְּמַן, לְהִתְחִיל מִחֻדָּשׁ לַעֲבֹד אֶת הַשֵּׁם. רַבְּנֵנוּ סָפַר (שַׁבְּחֵי הַר"ן סִימָן ה-ו), שֶׁאֲצִלוֹ תְּמִיד הָיָה כֹּה, הוּא הִתְחַדֵּשׁ כָּל הַזְּמַן, וְגַם בְּשָׁנוֹת נְעוּרָיו כְּשֶׁהוּא הִתְחִיל לַעֲבֹד אֶת הַשֵּׁם וְהוּא הִרְגִישׁ שֶׁהוּא נָפַל - הוּא קָם בְּחִזְרָה וְאָמַר: "אֲנִי מִתְחִיל מִחֻדָּשׁ",

התחיל מחדש ללמוד בכל יום את התורה הקדושה

הַשְּׁבוּעַ קוֹרְאִים פְּרִשְׁתַּת הַחֹדֶשׁ, אֲזַ תִּתְחַזֵּק מְאֹד וְתִתְחַדֵּשׁ בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם, כִּי צְדִיקִים אֹמְרִים שֶׁפְּרִשְׁתַּת הַחֹדֶשׁ הוּא זְמַן טוֹב לְהִתְחַדֵּשׁ וּלְהִתְרַעֵן בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם וְלֹא לְהִיּוֹת זָקֵן; רַבְּנֵנוּ ז"ל אָמַר (שִׁחוֹת הַר"ן, סִימָן נ"א): "אִין טוֹב לְהִיּוֹת זָקֵן, הוּ חֶסֶד זָקֵן, הוּ צְדִיק זָקֵן", צְרִיכִים לְהִתְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם לְהִתְחִיל מִחֻדָּשׁ לַעֲבֹד אֶת הַשֵּׁם.

תִּתְחִיל מִחֻדָּשׁ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֶת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, תַּעֲשֶׂה לָךְ קְבִיעוֹת לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, הַצְּדִיק הַקְּדוֹשׁ רַבִּי שְׁלֵמָה מִזְּוֹעָהִיל זָכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ הַתְּבַטָּא: "אָדָם שֶׁלֹּא לוֹמֵד דָּף גְּמָרָא, בְּאוֹתוֹ יוֹם יֵשׁ לוֹ פָּנִים שֶׁל כֶּלֶב, הַשֵּׁם יִשְׁמְרֵנוּ", פֶּעַם הוּא צָעַק אֶל הַגַּבַּי שֶׁיָּבֹא מֵהַר כִּי יֵשׁ כֶּלֶב בַּבַּיִת, וְכִשְׁהַגַּבַּי שָׁאַל: "אֵיפֹה הַכֶּלֶב? הוּא הַצְּבִיעַ: "הָאָדָם הַזֶּה נִרְאֶה כְּמוֹ כֶּלֶב", הַשֵּׁם יִשְׁמְרֵנוּ; תִּתְחַדֵּשׁ וְתִתְחִיל לְלַמֵּד גְּמָרָא, תִּקְבַּע לָךְ לְלַמֵּד כְּסִדְרוֹ דָּף אַחֲרֵי דָּף, וְאִם אֵתָּה מְגִיעַ לְקַטֵּעַ גְּמָרָא שֶׁאֵתָּה לֹא מִבֵּין - אֵל תַּעֲצֹר, אֲלֵא תִמְשִׁיךְ לְלַמֵּד כְּסִדְרוֹ.

תחשוב רק על היום

הַשְּׁבוּעַ קוֹרְאִים אֶת פְּרִשְׁתַּת הַחֹדֶשׁ, רַבְּנֵנוּ ז"ל אָמַר (שִׁחוֹת הַר"ן, סִימָן כ"ו): "אֲצֵל הָעוֹלָם הַשִּׁכְחָה הִיא חֶסְרוֹן גְּדוֹל בְּעֵינֵיהֶם. אֲבָל בְּעֵינֵי יֵשׁ בְּהַשִּׁכְחָה מַעֲלָה גְּדוֹלָה, כִּי אִם לֹא

לא נכון, כי גם אתה עוד יכול לצאת מכל הטמאות ולהיות צדיק גדול; תתחדש, תתחיל מהרגע לשמוח עם הדברים הטובים שכבר עשית.

אל תתן לסמ"ך מ"ם להטעות אותך, דע לך שיש לו כמה דרכים איך הוא מגיע אל האדם, לפעמים הוא מגיע אל האדם בתחפשת, הוא מתחפש עם מצות, הוא מגיע עם פנים אדוקות, כאילו זו דרגה גדולה להיות ממורמרים ושבורים, וכך הוא מפיל את היהודי לשאול תחתית, על ידי עצבות ומרה שחורה; אחי תברח מהמרירות, תתחיל לשמוח עם הדברים הטובים שלך - כך תכנס לקדשה.

ללות שמחה

השבוע בשבת החודש - כשמברכים ראש חודש ניסן - אפשר לזכות לפעל ישועות בכל מה שצריכים. אומרים בתפילה (יוצרות של מוסף): "החודש אשר ישועות בו מקיפות", צדיקים מפרשים: 'מקיפות' מלשון (אבות ג, ב): 'החנוני מקיף', מלשון הלואה, מלויים בחודש הזה ישועות לכל אחד; אפילו אחד שאין לו זכיות גם יכול לבקש מהשם יתברך ישועה בהלואה.

אפשר גם ללוות שמחה מאחר כך, אפילו כשאין כלום, מנחים בחובות, מצפים לישועות - אפשר לשמוח בהלואה. כמו ר' אהרן מקיבלטש, עני; היה לו בית עם ארבעה קירות רקים, לא היה לו כלום בבית, והוא תמיד היה שמח; כששאלו אותו: "מאיפה יש לך את הכוחות להיות בשמחה, הרי אין לך כלום?!" הוא אמר: "אני מאמין שיום אחד עוד יהיה טוב, ואז השמחה תהיה בשלמות, אז אני לווה שמחה מאז לעכשו".

על פני אחי היקר, חמדת לבבי, תהיה בשמחה, תלווה שמחה, תחפש את החסדים מהשם יתברך, תחפש בתוך הדחקות איפה

כאילו הוא עוד לא עשה את העבודה הזו אף פעם; "וכן בכל פעם ופעם, תמיד היה רגיל להתחיל מחדש, והיה לו כמה התחלות ביום אחד, שגם ביום אחד לפעמים נפל מעבודתו והיה מתחיל מחדש וכו' כמה פעמים ביום אחד", זו הדרך היהודית, זו הדרך איך אפשר לזכות להיות יהודי כשר, צדיק גדול.

העקר תחפש את הטוב שהקדוש ברוך הוא עושה אתה; הקדוש ברוך הוא עושה כל כך הרבה טוב עם האדם, ובמקום להאנח ולהתלונן על מה שחסר - צריכים לעסוק בתודה והודאה להשם יתברך, כי כמה שיותר מודים להשם יתברך - כך באות יותר ישועות אל האדם. מוהרנ"ת אומר: "כשאדם מתלונן, אומרים בשמים: 'תראו את האדם הזה, נותנים לו טוב והוא מתלונן, הבה נראה לו מה זה רע', אבל כשאדם מודה להשם יתברך, אומרים בשמים: 'תראו את האדם הזה, הוא שמח ומכיר טובה, הבה נראה לו מה זה טוב', ונותנים לו את כל הישועות.

תשכח את העבירות, תשמח עם המצות

אפילו שנפלת לתהום עמוקה, אתה נמצא בשאול תחתית רחמנא לצלן, מכל מה שחטאת, דע לך שאם תפסיק ברגע זה לחשב מכל הדברים האלו שעשית, ואתה תתחיל להחיות את נפשך עם הדברים הטובים שזכית לעשות; עם הציצית שלך, התפליו, תורה, תפילה, צדקה, שבת וכו' ותשמח מאד בזה - אתה יכול לזכות שכל העבירות שלך יהפכו לזכיות, ואתה תעלה מעלה מעלה, עד שתהיה נכלל בהשם יתברך.

אבל דע לך שהסמ"ך מ"ם לא ירשה שתתחיל לשמוח, הוא יגיע אליך בתחפשת, הוא יגיד לך: 'נכון, על ידי שמחה אפשר להגיע לדרגות גבוהות מאד, אבל לא מתכוננים אליך, כי אתה כבר גמור, לך שום דבר כבר לא עוזר'; דע לך אחי האהוב שזה

השם יתברך מרחיב ותודה לו ותשבח אותו; כי כמה שיותר מודים להשם יתברך - מתקרבים יותר אל השם יתברך.

אני כבול בכלא אצל הטמאה

בשבת זו מברכים חודש ניסן, חכמינו זכרונם לברכה אומרים (ראש השנה יא): "בניסן נגאלו, בניסן עתידין ליגאל", הפונה לגאולה הגדולה שמשׁיח יגאל אותנו, והפונה גם לגאולה הפרטית; כל אחד יכול לזכות להגאל מהנסיונות הקשים והתאוות הרעות שלו, כי בחודש ניסן יורדת קדושה על כל אחד.

אִיךָ נגאלים מהנסיונות הקשים? על ידי תפלה והתבודדות, על ידי שמשׁיחים את הלב להשם יתברך בשפה האישית, בשפה שרגילים לדבר. רבנו ז"ל אומר (לקוטי מוהר"ו חלק ב, סימן כה): "התבודדות הוא מעלה עליונה וגדולה מן הכל", לדבר עם השם יתברך בשפה האישית זה דבר גדול מאד, זה גבוה מהכל; לכן תעשה את העבודה הקדושה הזו, לך למקום שאין שם אף אחד, תשיח את לבך, תבקש מהשם יתברך: "רבנו של עולם תרחם עלי, אני כל כך רוצה להיות יהודי כשר, אני לא רוצה לעשות דברים רעים, מה לעשות שיש לי נסיונות קשים ומרים, אני מרגיש שאני כבול בכלא אצל הטמאה, תעזר לי שאצא מהתאוות הרעות שלי, תעזר לי שאעבוד אותך, שאעשה רק את רצונך"; כך תבקש מהשם יתברך, ותוסיף את התפלות האישיות שלך; כך תצא מהגלות הפרטית שלך.

אחי האהוב, תתחיל את היום שלך בללכת לבית הכנסת, אל תעשה כלום לפני שאתה הולך לבית הכנסת. רבנו אומר (שיחות הר"ו, סימן לא), נכון הוא להתפלל מיד בבקר, כי התפלה היא כל כך גדולה ויקרה, ואם דוחים את זה, עלולים להפסיד את התפלה, לכן צריכים להתפלל כמה שיותר מקדם.

תקבל על עצמך להתפלל שחרית מנחה וערבית במנין; כשמתפללים במנין ממשיכים על עצמנו את ההשגחה העליונה. חכמינו הקדושים אומרים (ברכות ו): "כל הרגיל לבא לבית הכנסת ולא בא יום אחד הקדוש ברוך הוא משאל בו", כשאדם מתפלל כל יום במנין ויום אחד הוא מחסיר מלבוא לבית הכנסת שואל הקדוש ברוך הוא על האדם הזה "למה הוא לא הגיע לבית הכנסת?" והקדוש ברוך הוא עוזר לו שיוכל להמשיך לבוא, הוא מסלק מהאדם את הבעיה שלו.

תלבש ציצית ותניח תפילין, והעקר תשמח עם המצות הקדושות. חכמינו זכרונם לברכה אומרים (מנחות מג): "כל שיש לו תפילין בראשו ותפילין בזרועו וציצית בבגדו ומזוזה בפתחו הכל בחיזוק שלא יחטא", הוא בודאי לא יחטא; כי כששמחים שיש לי את הזכות לקיים את המצוות הקדושות - מקבלים שמירה עליונה, שמורים מכל רע.

זווגו של איש רק מהקדוש ברוך הוא

השבת אנחנו מברכים חודש ניסן, המנהג אצלנו הוא לקרא בשנים עשר הימים הראשונים את הפרשה של הנשיאים (פרשת נשא, מחמישי עד סוף הפרשה), זה מסוגל להרבה דברים, בפרט לבחורים ובחורות שצריכים שידוך. כי רבנו ז"ל אומר (ספר המדות אות חתון, סימן ו): "מי שקשה לו למצא זווגו, ירגיל את עצמו לקרות בקרבנות הנשיאים", אז בודאי שהימים האלו שקוראים את הפרשה של קרבנות הנשיאים מסגלים מאד לפעל שידוך. תאמר בכל יום את פרשת הנשיאים,

היה קר ויבש, עכשו אפשר להתחדש

השבוע הוא שבת החודש, מברכים חודש ניסן, נכנסים לחדשי הקיץ; אחרי חרף ארוך וקר שכל העצים היו יבשים - מתחילה עכשו עונה חדשה, מתחילים לצמח פירות, יוצאים העלים; זה מלמד אותנו שאפילו שבמשך תקופה כל כך ארוכה היינו קרים ויבשים - אנחנו יכולים עכשו להתחדש ולהתחיל בחזרה לעבוד את השם בחיות ובשמחה.

לְדַבֵּר יָפָה בְּבֵית; אֲפִילוּ שְׁלֵא מְדַבְּרִים אֵלָיךְ יָפָה, תִּמְשִׁיךְ לְדַבֵּר יָפָה. כְּשֶׁמְכַבְּדִים אֶת הָאִשָּׁה מִתּוֹךְ כְּוִנָּה, שְׂכָרְךָ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ צִוָּה - אֲזִי טוֹב, וְאֲפִילוּ שֶׁהָאִשָּׁה מְאֻבְּדֵת עֲשֵׂתוֹנוֹת וְצוּעֵקֶת - מִמְּשִׁיכִים לְכַבֵּד וּמִמְּשִׁיכִים לְדַבֵּר יָפָה.

❧ לא להסיח דעת מלהיות בשמחה ❧

אָסוּר לְהִסִּיחַ דַּעַת מִלְשִׁמוּחַ עִם הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְעִם הַמְּצוּוֹת שְׂזוּכִים לְחֻטּוֹף - אֲפִילוּ לְרַגַע אֶחָד, וְאֲפִילוּ שְׂרֻאִים בְּעֲצֻמְנוּ רַע וְלֹא יְכוּלִים לְמַצּוֹא שׁוֹם דְּבַר טוֹב בְּעֲצֻמְנוּ - צְרִיכִים לְשִׂמְחָה בְּזֶה שְׂאֲנֵי יְהוּדִי, וּבְזֶה שְׂאֲנֵי לֹא עוֹבֵד עֲבוּדָה זָרָה. חֲכָמֵינוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה אוֹמְרִים (מְגִילָה יג): "כָּל הַכוֹפֵר בְּעֲבוּדָה זָרָה נִקְרָא יְהוּדִי".

מִהַשְּׂמִיחָה הַזֹּאת אֵי אֲפֹשֶׁר לְפֹל, כִּי אֲפִילוּ שֶׁהָאָדָם הוּא הַכִּי גְרוּעַ וְהַכִּי רְחוּק - עֲדִיין אֲפֹשֶׁר לְשִׂמְחָה שְׂאֲנֵי יְהוּדִי וְלֹא גוֹי. כְּמוֹ הַסְּפֹר שֶׁהִיָּה (הוֹבָא בְּסֵפֶר פְּרִי צְדִיק חֵג הַשְּׁבוּעוֹת, אוֹת יג), הַצְּדִיק הַקְּדוֹשׁ בְּעַל הַקְּדֻשָׁת לְוִי זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ הִיָּה אוֹמֵר כָּל יוֹם אֶת בְּרִכּוֹת הַשַּׁחַר בְּקוֹל רֶם, יוֹם אֶחָד הוּא דֹלֵג עַל בְּרִכַּת "שְׁלֵא עֲשֵׂנִי גוֹי", נִגַּשׁ אֵלָיו מִיִּשְׁהוּ וְאָמַר לוֹ: "רַבִּי, הַחֲסִרְתָּם בְּרָכָה אַחַת, בְּרִכַּת שְׁלֵא עֲשֵׂנִי גוֹי", עָנָה לוֹ בְּעַל הַקְּדֻשָׁת לְוִי: "כִּבְרַת בְּרִכַּתִּי הַיּוֹם אֶת הַבְּרָכָה הַזֹּאת! כְּשֶׁקָּמְתִי בַבֶּקֶר הֵייתִי מְאֹד שְׂבוּר, לֹא הִצְלַחְתִּי לְמַצּוֹא שׁוֹם דְּבַר שְׂאוּכַל לְהִתְחַזֵּק וְלְהַחֲיוֹת בּוֹ אֶת עֲצָמֵי, עַד שֶׁחֲשַׁבְתִּי לְעֲצָמֵי: 'אֲנִי הִרִי יְהוּדִי, אֲנִי לֹא גוֹי, וּמִרְבַּ שְׂמִיחָה לֹא יְכוּלְתִי לְהִתְאַפֵּק, וּמִיָּד אֲמַרְתִּי אֶת בְּרִכַּת: 'שְׁלֵא עֲשֵׂנִי גוֹי'; עִם זֶה הַחֲיִיתִי אֶת עֲצָמֵי".

וְכִשְׂאֲתָה מְסִיִּים אֶת הַפְּרָשָׁה תְּבַקֵּשׁ מִהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׂיִרְחַם עָלֶיךָ וְיִתֶּן לְךָ אֶת הַשִּׁידוּךְ שְׁלָךְ.

אָחִי הָאֱהוּב שְׁלֵא יִהְיוּ לְךָ תְּרַעוּמוֹת עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׂאִין לְךָ עֲדִיין אֶת הַשִּׁידוּךְ שְׁלָךְ, אֵל תִּכְעַס עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, תִּמְשִׁיךְ לְבַקֵּשׁ מִהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּרַחֲמִים שְׂיָבִיא לְךָ אֶת הַשִּׁידוּךְ שְׁלָךְ, אֵל תַּחֲשַׁב שְׂמִישְׁהוּ יְכוּל לְעֲזוֹר לְךָ בְּשִׁדּוּךְ, רַק הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יַעֲזֹר לְךָ וְרַק הוּא עוֹשֶׂה שִׁידוּכִים, חֲכָמֵינוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה אוֹמְרִים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה סו, ג): "מְצִינוּ בַתּוֹרָה בְּנִבְיָאִים וּבְכַתּוּבִים שְׂאִין זְוִיגוּ שְׁלֵא אִישׁ אֶלָּא מִן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא".

❧ מה מרויחים משדוך בלי שלום בית? ❧

הַמְּנַהֵג שְׁלָנוּ הִיא לְקַרְא עִם סֵפֶר תּוֹרָה אַחֲרֵי שְׁחִירִית - בְּשָׁנִים עָשָׂר הַיָּמִים הָרֵאשׁוֹנִים שֶׁל חוֹדֶשׁ נִיסָן - אֶת פְּרֻשַׁת הַנְּשִׂאִים, רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת חֲתוּן, סִימָן ו), שְׂזוֹ סְגוּלָה לְשִׁידוּךְ; הַכְּוִנָּה גַם לְאֲבָרְכִים שְׂכָבֵר הַתְּחַתְּנוּ, שִׁידוּךְ זֶה שְׁלוֹם בֵּית, כִּי מֵה מְרוֹיחִים מִשִּׁדּוּךְ בְּלִי שְׁלוֹם בֵּית?

אֶצֶל רַבְּנוּ הִיָּה יָסוּד בְּעֲבוּדַת הַשֵּׁם שִׁיָּהִי שְׁלוֹם בֵּית, רַבְּנוּ הַזֶּהִיר אוֹתְנוּ מְאֹד לְכַבֵּד אֶת הָאִשָּׁה, לִיקַר אוֹתָהּ (שִׁיחוֹת הַר"ו, סִימָן רסד).

הַצְּדִיק רַבִּי מֵאִיר מְפָרִימֵשְׁלָאן זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ אוֹמֵר עַל הַפְּסוּק (בְּמִדְבָר ז, כ): "כִּי אַחַת", בְּכַפִּיָּה אַחַת - "עֲשֵׂרָה זָהָב", מְבִיאָה עֲשִׁירוֹת, זֶה חָשׁוּב מְאֹד בְּשִׁדּוּךְ וּבְשְׁלוֹם בֵּית, חֲכָמֵינוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה אוֹמְרִים (בְּמִמוֹת סג): "נְחִית דְּרָגָא נְסִיב אֵיתָתָא", תְּכוּפֵךְ אֶת הָרֵאשׁ וְתִתְחַתּוּ; רַק כְּשֶׁמְכוּפְפִים אֶת הָרֵאשׁ לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, זוֹכְרִים שֶׁהַכֹּל זֶה הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ; הַשִּׁידוּךְ שְׁלֵי, הַמְּשַׁפָּחָה שְׁלֵי, הַחֲיִים שְׁלֵי - הַכֹּל הַכֹּל אֵינּוּ מְקַרָּה, הַכֹּל מִהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ - כִּי זוֹכִים לְעֲשֵׂרָה זָהָב, לְהִגִּיעַ לְדִרְגָּה הַכִּי גְבוּהָה, לְדִרְגָּה הָעֲשִׁירִית.

תַּעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה מְשַׁבֵּת הַחוֹדֶשׁ הַזֶּה